

POSTANOWIENIE Z DNIA 12 CZERWCA 2007 R.

V KK 179/07

1. Przyjęcie konstrukcji prawnej czynu ciągłego (art. 12 § 1 k.k.) sprawia, że w sytuacji, gdy wyniki przewodu sądowego nie stwarzają podstaw do uznania, iż oskarżony dopuścił się przestępstwa ciągłego w zakresie zarzucanym mu w akcie oskarżenia, sąd nie uniewinnia go od poszczególnych fragmentów przestępstwa ciągłego, lecz eliminując te fragmenty z opisu czynu, w uzasadnieniu wyjaśnia, dlaczego przypisany oskarżonemu czyn nie obejmuje wszystkich zarzucanych aktem oskarżenia zachowań składających się na przestępstwo ciągłe.

2. Gdy prawomocnym wyrokiem orzeczona została kara bezwzględnego pozbawienia wolności za przestępstwo popełnione w warunkach czynu ciągłego, to zgodnie z brzmieniem przepisu art. 523 § 3 k.p.k., od takiego orzeczenia oskarżycielowi nie przysługuje kasacja na niekorzyść. Wzruszenie tego orzeczenia jest możliwe tylko w drodze kasacji wniesionej przez podmiot wskazany w art. 521 k.p.k.

Przewodniczący: sędzia SN A. Siuchniński.

Sąd Najwyższy w sprawie Bolesława W. i Adama K., po rozważeniu na posiedzeniu w dniu 12 czerwca 2007 r., na podstawie zarządzenia Przewodniczącego Wydziału V Izby Karnej Sądu Najwyższego w kwestii dopuszczalności w stosunku do skazanego Bolesława W. kasacji, wniesionej przez Prokuratora Okręgowego w O. od wyroku Sądu Okręgowego w P. z dnia 9 stycznia 2007 r., utrzymującego w mocy wyrok Sądu Rejonowego w P. z dnia 18 maja 2006 r.

p o s t a n o w i ł na podstawie art. 523 § 3 k.p.k. w zw. z art. 531 § 1 k.p.k. kasację w części odnoszącej się do Bolesława W. pozostawić bez rozpoznania jako niedopuszczalną z mocy ustawy.

U Z A S A D N I E N I E

Wyrokiem z dnia 9 stycznia 2007 r. Sąd Okręgowy w P., uznając m. in. apelację obrońcy oskarżonego Bolesława W. za oczywiście bezzasadną, utrzymał w mocy zaskarżony wyrok Sądu Rejonowego w P. z dnia 18 maja 2006 r., skazujący Bolesława W. za przestępstwo z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 294 § 1 k.k. i art. 270 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. i art. 12 k.k., którym Sąd Rejonowy wymierzył karę 3 lat pozbawienia wolności i karę 200 stawek dziennych grzywny, określając wysokość jednej stawki na kwotę 50 zł.

Powyższy wyrok Sądu odwoławczego kasacją na niekorzyść skazanego zaskarżył Prokurator Okręgowy w O., zarzucając mu rażące naruszenie przepisów postępowania karnego, mających wpływ na treść orzeczenia, tj. art. 433 § 2 k.p.k., art. 457 § 3 k.p.k. i art. 7 k.p.k.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Kasacja jest niedopuszczalna z mocy ustawy.

Zgodnie bowiem z przepisem art. 523 § 3 k.p.k. kasację na niekorzyść strona może wnieść jedynie w razie uniewinnienia oskarżonego albo umorzenia postępowania z przyczyn wskazanych w art. 17 § 1 pkt 3 i 4 k.p.k. oraz z powodu niepoczytalności sprawcy. Stosownie zaś do treści § 4 tego przepisu ograniczenia te nie dotyczą tylko kasacji wniesionej z powodu uchybień wymienionych w art. 439 k.p.k., jak również wypadku wnie-

sienia kasacji przez Prokuratora Generalnego bądź Rzecznika Praw Obywatelskich.

W niniejszej sprawie bezspornym jest, że Bolesław W. został skazany na karę pozbawienia wolności (bez warunkowego zawieszenia jej wykonania) za zarzucane mu aktem oskarżenia przestępstwo, z tym, że z zarzucanego skazanemu przez oskarżyciela publicznego czynu wyeliminowano niektóre z zarzucanych mu działań. Jednak nie oznacza to, że jest to sytuacja równoważna uniewinnieniu i stronie oskarżającej będzie przysługiwało prawo do wniesienia kasacji na niekorzyść. Czyn ciągły stanowi bowiem jedno przestępstwo, co przesądza o tym, że nie jest możliwe wydanie orzeczenia uniewinniającego, co do niektórych tylko działań objętych ciągłością. Przyjęcie konstrukcji prawnej czynu ciągłego sprawia, że w sytuacji, gdy wyniki przewodu sądowego nie stwarzają podstaw do uznania, że oskarżony dopuścił się przestępstwa ciągłego w zakresie zarzucanym mu w akcie oskarżenia, sąd nie uniewinnia go z poszczególnych fragmentów przestępstwa ciągłego, lecz eliminując te fragmenty z opisu czynu, w uzasadnieniu wyjaśnia, dlaczego przypisany oskarżonemu czyn nie obejmuje wszystkich pojedynczych zachowań składających się na przestępstwo ciągłe. W takiej sytuacji nadal bowiem mamy do czynienia z jednym przestępstwem, za które zostaje orzeczona jedna kara. Zatem gdy prawomocnym wyrokiem orzeczona została kara bezwzględnego pozbawienia wolności za przestępstwo popełnione w warunkach czynu ciągłego, to zgodnie z brzmieniem przepisu art. 523 § 3 k.p.k., od takiego orzeczenie oskarżycielowi nie przysługuje kasacja na niekorzyść. Wzruszenie tego orzeczenia jest możliwe tylko w drodze kasacji wniesionej przez podmiot wskazany w przepisie art. 521 k.p.k.